

Bekæmp fyringerne Forsvar sydebukkerne

Foto: Svend Espensen

Hvad er vigtigst:

BURKA ELLER FYRINGER?

Hvad er det vigtigste samfundsspørgsmål i disse måneder?

At sikre at 282 udviste irakere sendes hjem til en risikabel fremtid, og at nogle få håndfulde kvinder ikke går tildækket?

Det mener VKO-politikerne, EkstraBladet og det meste af pressen.

Eller er det fyringerne på Vestas, Danyard, Lindø, i SAS osv.? Og at arbejdsløsheden selv ifølge regeringen ser ud til at blive ved med at stige?

Det mener fagbevægelsen, Enhedslisten og Socialistisk Arbejderavis.

Kamp om dagsordenen

Kampen om dagsordenen har konsekvenser. I første omgang meget brutalt for de 282 irakere og for de muslimske kvinder, der ikke selv må bestemme deres påklædning.

Men konsekvenserne kan hurtigt blive alvorlige for de titusinder, der mister deres jobs – uanset hudfarve eller religion.

Endnu værre: Hvis regering og arbejdsgivere ikke får modstand, så er det os – det store flertal – der kommer til at betale for kapitalismens krise.

Kampen om dagsordenen handler ikke

kun om at forsvare minoriteter mod forfølgelse. Det er lige så meget en kamp om at forsvare sammenholdet i det store flertal.

Sydebukke

Uanset hudfarve eller religion, så er langt de fleste af os arbejdere. Regering og medier bruger irakerne og de få burka-klædte kvinder som sydebukke for alle de problemer, som de hverken kan eller vil gøre noget ved.

Hvis vi siger ja til sydebukke-politik, bliver det langt sværere at slås i fællesskab mod fyringerne og magthavernes krise-politik.

Lys forude

Men deres beregninger kan slå fejl – ligesom det gjorde for Anders Fogh i 2006.

Med under 12 timers varsel demonstrerede over 20.000 i København og 4 andre byer mod rydningen af Brorsons Kirken. Få dage senere samledes dobbelt så mange i København til støttekoncert for irakerne.

Måske har regeringen flertal for rydningen. Men en meningsmåling viste for nylig, at 2 ud af 3 er imod, at Danmark trods FN's anbefalinger og sender flygt-

ninge tilbage til usikre områder.

En anden viste, at kun 15 pct. af vælgerne mener, at indvandrere og flygtninge er det vigtigste politiske emne. For to år siden var tallet 25 pct.. I dag er økonomien med 31 pct. det emne, som flest peger på.

Hvad mener S og SF?

Desværre har hverken S og SF ikke været den store hjælp i nogen af disse sager. Nyrup, Lykketoft og flere andre socialdemokrater brød sig ikke om tilfangetagelsen af irakerne. Men Helle Thorning slog få timer senere fast, at S bakker ubetinget op bag VKO's asylpolitik.

Og selv om Helle T gerne vil trøste de fyrede på Vestas eller Lindø, så vil hverken hun eller SF nationalisere disse virksomheder – selv om det kunne sikre både arbejdspladser og vindmølleproduktion.

Det lover ikke godt for et kommende regerings-alternativ til Løkkes VKO.

Men for fagbevægelsen og venstrefløjen bør skriften være klar: Hvis vi går i offensiven, kan vi også få opbakning – ikke fra Helle T og Villy S, men fra fyringstruede arbejdere og dem, der efter tur gøres til sydebukke.

Læs lederen side 3 samt side 6 & 7

KIRKEASYL.DK

„Jeg er flov over at være dansker“, „Danmarks krystalnat“, reaktionerne efter politiets aktion mod irakerne i Brorsons Kirken på Nørrebro er mange og voldsomme. Socialistisk Arbejderavis har set nærmere på begivenhederne.

Læs side 4 & 5

PROTESTER I EGYPTEN

Atter fyldtes gader over hele Egyptens med demonstranter, da tjenestemænd, tekstil- og postarbejdere i august gik ud i en strejkebølge. Anne Alexander rapporterer om, hvordan deres krav hurtigt forøgede den politiske spænding

Læs side 10

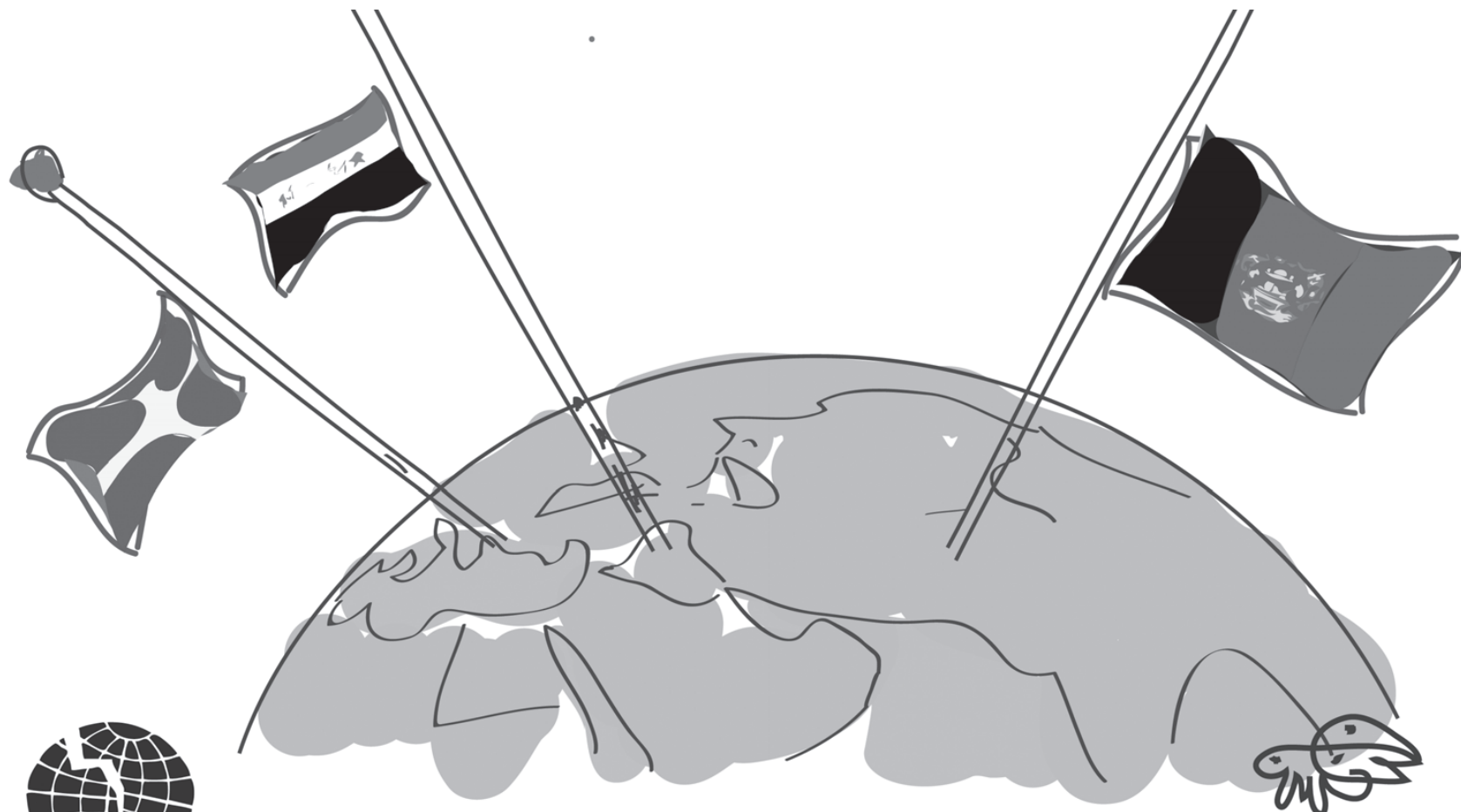

KLIMA-TOPMØDE

Op til klimatopmødet i december vil verdens ledere fortælle verdens befolkning, at de har en plan for at afværge klimatruslen. Men det har de ikke. Vi har set lidt på hvad der sker i forbindelse med topmødet.

Læs side 12

www.Nejtilkrig.dk

Flag på halv den 5. september

Dannebrog skal fremover hejses den 5. september for at hylde udsendte danske soldater.

Det sker første gang den 5. september 2009

Det har fået fredsgruppen ALDRIG MERE KRIG til at starte en kampagne for AT FLAGE PÅ HALV DEN 5. SEPTEMBER.

Aldrig Mere Krig udtaler: „Det folketingsflertal, der står bag vort lands ulykkelige deltagelse i krigen i Afghanistan, har vedtaget, at den 5. september skal være flagdag til ære for danske soldater. Som modstander af en hvilken som helst militær foreteelse er vi dybt bekymrede over, at vort land deltager i angrebskrige og besættelser. Derfor opfordrer vi alle der er enige med os til at markere denne sorg ved at flage på halv den 5. september.“

Aldrig Mere Krig står bag en avisannonce den 4. september med opfordring til at flage på halv den 5. september.

Hvis du har en flagstang, så husk at flage på halv den 5. september. Hvis du ikke har, så kan du alligevel godt være med til at protestere over, at Danmark deltager i angrebskrige og besættelser af fremmede lande.

Vær med i Nej Til Krigs PLAKAT AKTION. Hent plakaten på www.nejtilkrig.dk og sæt den op et sted, hvor mange kan se den. Tag et billede og send til hans@snah.dk Så lægger han den ind på hjemmesiden.

Husk alle ofrene - danske såvel som afghanske og irakiske

Det officielle Danmark vil flage på halv den 5. september – for at hylde udsendte danske soldater og mindes dem, som er faldet i Irak og Afghanistan.

Hver og en dræbt dansk soldat er en personlig tragedie for soldaten og hans nærmeste.

Nej Til Krig beklager dem alle.

Danske soldater sætter livet på spil hver dag – og alt for mange har mistet det.

Men danske soldater har et alternativ. De kan vælge at blive hjemme i stedet for at sætte livet på spil for en dårlig sag.

Den afghanske civilbefolkning har intet alternativ. De har intet valg, for de hører hjemme i Afghanistan. Det er krigens helt store tragedie.

Men tragedien består også i, at et flertal i Folketinget sendte danske soldater af sted for at angribe Irak. Irak-krigen var baseret på pure opspind og løgn. Den har kostet den irakiske befolkning ufattelige lidelser og ødelagt landet.

Et endnu større flertal i Folketinget sender soldater til Afghanistan, hvor de blodige kampe har kostet 23 danske soldaters liv.

Det får ikke dette flertal til at ryste på hånden. Danmarks forsvarslinje ligger i Helmand, påstår forsvarsministeren og siger, at Danmark først og fremmest er i Afghanistan for at forhindre, at der igen oprettes træningslejre for terrorister. Men vestlige landes efterretningstjenester har samstemmigt konkluderet, at krigen i Irak og Afghanistan har bidraget til at forøge terrortruslen mod Vesten. (uddrag af Nej Til Krigs nyhedsbrev af 31.8.09)

Præsidentvalg i Afghanistan

MAROLLENDK

Torsdag den 20. august var der præsidentvalg i Afghanistan. Besættelsesmagterne håbede at kunne bruge valget som bevis på fremskridt i Afghanistan og dermed til at retfærdiggøre den fortsatte krig.

Vestlige medier har fokuseret på Talibans forsøg på at forstyrre valgbehandlingen, som om Taliban var det eneste problem for valget. Men der er mange andre problemer i Afghanistan.

Først og fremmest er Afghanistan et land, som er ødelagt af mange års krig. Desuden er Afghanistan besat af fremmede tropper. Der kan ikke foregå frie valg i et land, som er besat.

USA og NATO støtter Karzai, men de ønsker ikke han skal vinde alt for overbevisende. Dels er han kompromitteret af korruption, og dels er han ofte lidt for kritisk over for besættelsesmagterne hårdhændede behandling af civile afghanere.

Karzai har tilladt at krigsherren og krigsforbryderen, Abdul, Rashid Dostum, kunne vende hjem fra exil. Ellers havde Karzai mistet stemmerne fra Dostums støtter.

Karzais regering og administration er ustabil. Den hænger kun sammen med støtte fra krigsherrene. Regeringen opretholder en vis kontrol ved at lave aftaler med krigsherrene i hver deres område.

Desuden har Karzai lavet en lov, som sælger de afghanske kvinders rettigheder til fordel for støtte fra fundamentalisterne ved valget den 20. august. Det har f.eks. betydet en lovliggørelse af voldtægt i ægteskabet, samt at en mand har ret til at sulte sin kone, hvis hun ikke vil have sex med ham.

I andre områder har Karzai spillet på sit etniske tilhørsforhold til pastunerne i syd for at samle stemmer.

I Kandahar provinsen har Karzai via sin halvbror bestukket oppositionen med 20.000

dollars til at skifte side i valgkampen

Karzai er også gentagne gange blevet anklaget for svindel med stemmesedlerne.

Malalai Joya, medlem af det afghanske parlament, udtaler i anledning af valget:

„Lige som millioner af afghanere har jeg ingen forventninger til valget i Afghanistan. I et land, som styres af krigsherrer, besættelsestropper, Talibanoprørere, narkopenge og våben, kan ingen forvente et lovligt og retfærdigt valg. Blandt folk på gaden er den almindelige stemning, at alt er bestemt af USA og NATO i forvejen. Den virkelige vinder er allerede udpeget af Det Hvide Hus og Pentagon. Selvom der i alt er 141 kandidater, så er det store flertal af dem personer, som er kendte for at være ansvarlige for den nuværende situation i Afghanistan.“

Karzai har indgået aftaler med brutale krigsherrer og fundamentalister for at fastholde sin position. Selvom vores grundlov forbyder krigsforbrydere at stille op, så har Karzai udnævnt to krigsherrer fra den Nordlige Alliance som sine vicepræsidenter.

Valgkommissionen afviste dem ikke, og heller ikke et andre, der var anklaget for krigsforbrydelser. Så blandt kandidaterne finder man også tidligere russiske støtter og en tidligere Talibanleder“. Se hele udtalelsen på www.stopwar.org.uk

Resultatet af valget kendes først gang i september. Karzai skal have over 50 pct. af stemmerne for at undgå en ny valgrunde. Ved avisens deadline så det ikke ud til, at han når det.

Yderligere information, baggrund, protester mv.

www.stopthewarinafghanistan.org
www.rethinkafghanistan.com
www.stopthewar.org.uk

Det mener vi:

Efter Kirkeasyl-demoen

Med mindre end 12 timers varsel samledes omkring 20.000 til protestdemonstration i København. I Århus, Aalborg, Odense og Svendborg demonstrerede flere hundrede med endnu kortere varsel.

Støttekoncerten for irakerne et par dage senere samlede dobbelt så mange.

Demonstrationerne var vigtige – ikke kun for at vise, at den slags brutale overgreb ikke skal få lov til at finde sted uden protest. De var især vigtige, fordi de gav masser af folk selvtillid til bagefter at gå ud og tage argumenterne op på deres skoler og arbejdspladser eller blandt familie og venner.

Dobbelt følelse

Der var helt tydeligt en dobbelt følelse på demonstrationerne. På den ene side følelsen af afmagt over for den overmagt, som systemet så brutalt udfoldede natten forinden.

Mange af talerne, især dem fra „den politiske midte“, snakkede om „skammen over at være dansker“. Socialister fik genopfrisket, at staten ikke er „vores“ stat, men magthavernes voldsapparat.

Men der var også stemningen af stolthed over, at vi var mange, som var samlet til protest på kort tid. I København var det den største anti-racistiske demonstration i mange, mange år.

De mange

Stemningen af, at man trods nederlaget kunne ranke ryggen, var meget mere tydelig i København end på de mindre demonstrationer i provinsen.

Forskellen ligger i antallet. Der er en kæmpeforskel mellem om nogle hundreder protesterer, eller der er tale om mange tusinde.

Nogle få hundrede kan ikke ændre verden, men mange tusinde kan blive til mange titusinder.

Både i København og provinsen deltog mange, som ikke plejede at gå til demonstrationer – de er nøglen til at få mange flere med næste gang.

Hvorfor så stor?

Der er flere grunde til, at demonstrationen blev så stor. Den første er naturligvis det vedholdende arbejde, som aktivisterne i Kirkeasyl har gjort for at skaffe støtte til irakerne.

Tusinder af løbesedler og en lang række protestdemonstrationer har betydet, at regeringens racistiske asylpolitik er blevet diskuteret af mange – og ikke bare taget til efterretning.

Enhedslisten

Men på dagen var det Enhedslistens indsats, der gjorde forskellen mellem en pæn demonstration og en stor.

Vi har ofte kritiseret Enhedslisten på denne lederplads. Men her gjorde EL alting rigtigt. Johanne Schmidt-Nielsen og Line Barfod var synligt til stede ved nattens protester. Og allerede tidligt om morgenen opfordrede EL til protestdemonstrationer. I løbet af dagen satte EL kontor-ansatte og aktivister i gang med at mobilisere med SMS, telefon, mails osv. – Alt sammen i samarbejde med Kirkeasyl.

Vi er stærkere end vi tror

Det oplagte spørgsmål er selvfølgelig: Hvorfor sker det ikke noget oftere?

For demonstrationen var ikke så „speciel“. Der er masser af mennesker, som hader VKO – ikke kun deres racisme, men også deres nedskæringer, deres krige. Vi hader dem, fordi de angriber solidaritet og menneskeværld.

Demonstrationerne og støttekoncerten viste, at mange gerne vil protestere. Men også at venstrefløjen må påtage sig et ansvar for at organisere det.

Man møder tit den opfattelse i Enhedslisten, at venstrefløjen er i defensiven. Og at vi kun skal koncentrere os om de spørgsmål, som gør os „populære“.

Netværk

Men vi er stærkere end vi tror. Vi kan gøre det igen. Vi kan opbygge en langt stærkere anti-kapitalistisk venstrefløj, end vi har nu.

Det viser ikke kun Kirkeasyl-demonstrationerne, Det viser også erfaringerne fra venstrefløjen rundt om i Europa.

Dér hvor man er stolte over at være socialister og anti-kapitalister, når man snakker med andre, dér får man respekt.

Dér hvor venstrefløjen dropper spin-doktor-tænkning, men begynder at opbygge reelle netværk af aktive, dér bliver venstrefløjen styrket.

Der er ingen magisk vej til en stærkere venstrefløj – men en rejst pande, gode argumenter og det at bygge netværk lokalt er en god start.

Lad os bruge det til at styrke den anti-kapitalistiske, socialistiske venstrefløj op til klimatopmødet og i kampen mod fyringer. Vi får brug for det.

Socialistisk Arbejderavis

Udgivet af Internationale Socialisters Ungdom, Poste restante, H C Ørstedesvej 54, 1879 Frb. C konto Nr.: 5381 - 0490686

saa@socialister.dk
www.socialister.dk
Tryk: Trykcentralen
Ansv.: Jørn Andersen
Red. afsluttet den 26. august 2009
ISSN 1600-2687

MARXISME 2009

30. oktober til 1. november

**Kapitalismen har spillet fallit
Kom og diskuter alternativer
3 dages politisk festival med
teori, debat og kritisk kultur**

Highlights

* **Jonathan Neale** fra Campaign Against Climate Change taler om „Sluk pæren, drop badet og red kloden?“
* **Lisbet Brühl** fra Forældre imod politibrutalit og **Alexander Lassithiotakis** (IS/Ø) diskuterer „Retsstaten under pres“
* **Asmaa Abdol Hamid** m.fl. diskuterer „Det racistiske Danmark“
* **Jørn Andersen**, **Klimabevægelsen**, **Daniel Rask**, **KlimaX**, og **Sidsel Uhd Jepsen**, NOAH, diskuterer „Hvordan påvirker vi klimatopmødet?“

Temaer

De over 20 møder er opdelt i en række temaer:
* Klimakrise – en guide for antikapitalister
* Strategier for en anden venstrefløj
* Marx og Krise
* Løkkens Danmark – samfundets skyggesider
* Imperialisme 2009

Praktisk

Marxisme 2009 foregår i weekenden 30. oktober til 1. november hos LFS, Sorøgade 6, Østerbro, København
Marxisme 2009 arrangeres af Internationale Socialister/ISU og Forlaget modstand.org
Et trykt program er snart klart. Bestil det pr. mail: marxisme@socialister.dk eller tlf. 35357603 / 40300210.
Eller læs det på socialister.dk.

På kanten

Forsvar burkaklædte kamphundeejere

Intet emne er så lille og ligegyldigt, at regeringen ikke kaster sig frådende over det, hvis bare emnet kan en vække enkel og udbredt følelse som angst.

Omvendt undgår regeringen helst alle store og væsentlige spørgsmål. Og det er uanset om, spørgsmålene gør befolkningen bange, eller om de står højt på regeringens egen agenda. Et eksempel på det sidste er regeringens kujonagtige opførsel over for dens egen arbejdsmarkedskommission.

Her har en gruppe højtbetalte eksperter foreslået præcist de velfærdsangreb, som alle ved, at regeringen gerne vil have gennemført. Efterløn, dagpenge og SU stod for skud, eksperterne havde intet glemt, men hvad var regeringens reaktion?

Jo, finansminister – og tidligere beskæftigelsesminister – Hjort Frederiksen erklærede, at den slags kunne kommissionen godt glemme alt om, så længe der er krise. Nu ved jeg godt, at det er svært at jage studerende og folk i efterlønssalderen ud på et arbejdsmarked, der står til rådighed for færre og færre. Regeringen ville risikere massive protester, ligesom hvis den skar i de dagpenge, som flere og flere frygter, at de bliver afhængige af.

Men regeringen kunne da i da mindste have ladet som om, den stod bag sin egen kommission, og så kunne regeringen have ladet Dansk Folkeparti skyde forslagene ned. I stedet valgte regeringen at flygte panikagtigt fra sig selv, ret ynkeligt.

Strudse-spin

Krisen og den voksende arbejdsløshed har ikke bare smadret alle de omhyggeligt konstruerede argumenter for såkaldte arbejdsmarkedsreformer. Når arbejdsløsheden fortsætter med at vokse voldsomt trods diverse pakker, så udstiller det regeringens afmagt, og dens bedste bud i øjeblikket er, hvad man kunne kalde strudse-spin.

Efter amerikansk forbillede udsender regeringen signaler om, at krisen er ved at være overstået, hvilket givetvis undrer de stadigt flere mennesker, som får en fyreseddel. Den slags strudse-spin er en meget desperat metode i en situation, hvor flere og flere mærker krisens konsekvenser, men regeringen har simpelthen ikke et bedre bud.

Den truende klimakatastrofe er et andet stort og reelt problem, som optager mange, men hvor regeringen har svært ved at levere varen. Den har brugt klimatopmødet i København til at vise en grøn

profil, men den profil vil derfor også tage skade, hvis mødet bliver en fiasko. Få tror, at verdens økonomisk pressede magthavere vil tage beslutninger, som bare delvist vil løse klimaproblemerne, så topmødet ligner unægteligt endnu en spændende udfordring for regeringens utallige spindoktorer.

Og man må frygte det værste, når man tænker på, hvad de har udsat befolkningen for denne sommer.

Først fik et tilfælde af hundebid selv statsministeren til at love et indgreb mod kamphunde. Som om myndighederne ikke allerede i dag kan få aflivet farlige og uregelmæssige hunde, uanset hvilke racer de tilhører.

Khader

Derefter skulle De Konservative og Naser Khader gøre opmærksomme på sig selv og lancerede derfor et forslag om at forbyde burkaer. Forslaget splittede regeringen, da Venstre trods alt havde svært ved at acceptere et forbud mod et stykke tøj. Partiet kalder sig jo „Danmarks liberale“, når der skal være fest. Venstre måtte dog acceptere, at der blev nedsat en regeringskommission, som nu skal vurdere, om kvinder bliver mere frie, hvis loven fratager dem retten til at bære en bestemt dragt, selv om de gerne selv vil have dragten på.

Heldigvis er almindelige mennesker mere optagede af reelle problemer end af fantasiløst spin. En opinionsmåling Rambøll har lavet for Jyllandsposten viser, at kun 15 pct. af vælgerne mener, at indvandrere og flygtninge er det vigtigste politiske emne, mens tallet for to år siden var 25 pct.. I dag er økonomien med 31 pct. det emne, som flest peger på.

Der er derfor håb om, at befolkningen tvinger politikerne til at udtale sig om noget væsentligt, så de ikke blot viser handlekraft ved at kaste sig glubsk over mikroskopiske og upopulære minoriteter. Indtil da må vi erklære, at vi alle er burkaklædte muskelhundeejere.

AF ANDERS SCHOU

Irakerne i Brorsons Kirke: Gjorde politiet „bare“ sit arbejde?

Klokken cirka halv to, natten til torsdag d. 14. august, ankom politiet i hundredvis, civilklædte eller i kampuniformer, for at fjerne de irakiske flygtninge fra Brorsons Kirke. Gaderne omkring kirken blev spærret af, flygtningene blev brutalt smidt ind i en ventende bus – hvor nogle af dem, ifølge vidner, blev gennembanket. Samtidig gik politiet uden for kirken ekstraordinært brutalt til værks med knipler og peberspray mod de op mod 500 personer, der efterhånden dukkede op.

Trods politiets brutalitet udsendte SF en pressemeddelelse, hvor man erklærede, at „politiet ikke skal bebrejdes natten hændelser, men at situationen er regeringens ansvar. Politiet gør deres arbejde, det er regeringen som står til ansvar.“

Det er naturligvis korrekt, at det var justitsminister Brian Mikkelsen og regeringen, der gav ordre til aktionen mod irakerne. Brian Mikkelsen må have været vidende om, at der kunne blive tale om en meget voldsom aktion. Og ansvaret for volden ligger i sidste ende på ministerens skuldre.

Men det er ikke ensbetydende med, at politiet blot har pareret ordre og udført sit arbejde, som om det handlede om at tømme skraldespande.

Ikke passiv aktør

Politiet er langt fra nogen passiv aktør, der blot parerer ordre. Vi hører jævnligt om opgaver, som politiet erklærer, at de ikke vil tage sig af. Fx er bødestrafen for henkastning af affald i naturen blevet skærpet betydeligt, men det er ikke en lovstramning, som politiet følger op på overhovedet.

Også i mere alvorlige sager tager politiet stilling. Da det efter rydningen af Ungdomshuset i 2007 viste sig, at protesterne ikke ville dø ud af sig selv, gik Københavns Politibetjent ud i pressen og erklærede, at der var tale om et problem, som skulle løses politisk – politikerne skulle ikke regne med, at politiet i længden ville agere skraldespand.

En lignende udmelding kunne politiet have kommet med i sagen om irakerne i Brorsons Kirke, men man valgte i stedet kniplerne.

Undervejs i aktionen var der flere tidspunkter, hvor politiet kunne have valgt at trække sig for at undgå en voldelig konfrontation. I stedet for at møde op i kampuniformer kunne politiet være mødt op i almindelig uniformering – der var trods alt tale om en mindre gruppe ubevæbnede voksne og børn, ikke om mordere og voldsforbrydere.

Aktionen var nok blevet svær at gennemføre, men det havde givet et signal tilbage til politikerne om at melde klart ud, om man ønskede flygtningene tævet ud af kirken for enhver pris. Det havde placeret ansvaret for aktionens voldsomhed meget mere entydigt.

Undervejs i aktionen dukkede der øjensynligt flere demonstranter op, end politiet var forberedt på. Der blev etableret en sit-down blokade, som var svær for de almindelige betjente at rydde. Her kunne politiet igen have valgt at trække sig – men i stedet satte man civilklædt politi ind, som med stor brutalitet gik til angreb med stave og peberspray.

Motiver

Der kan nævnes flere grunde til, at politiet valgte at handle, som man gjorde. For det første ville en hårdhændet aktion tvinge mange af de politikere, der ellers har udtrykt sig kritisk om politireformen og politiets manglende udrykning i forbindelse med fx. indbrud eller overfald, til at udtrykke deres klare opbakning. For det andet er billederne af politi, der tæver demonstranter, med til at skabe opbakning i dele af befolkningen og igen lukke munden på kritiske røster.

Og endelig ønskede politiet at sende et klart signal til politikerne og sikkert også til mange miljøaktivister om, at man har viljen og beredskabet i orden op til klimatopmødet i december – at man fra politiets side ikke nødvendigvis vil anlægge en „blød“ linje i dialog med aktivisterne, men er parat til at tæve demonstranterne på plads.

AF MARTIN JOHANSEN

Interview med demonstrant Hvad skete der ved Brorsons Kirken?

Vi har talt med en af demonstranterne fra Brorsons Kirke nogle dage efter.

Du var tilstede foran Brorsons Kirken den nat den blev ryddet. Hvorfor var du der?

Vi var samlet et par stykker, som skulle til festival dagen efter. Omkring kvart over 1 kom der en SMS om, at „Nu rydder de Brorsons Kirken - kom ind og demonstrer“.

Så op på cyklerne, mens vi ringede til alle vi kendte undervejs.

Hvad skete der, da I kom derind?

Forst står vi helt oppe ved kirken. Der er rigtig mange politifolk, men man kan se, at de er meget påvirket af situationen også. Der er begravelsesstemning, folk med lys og folk synger. Der kommer flere og flere til hele tiden, vi er vel et par hundrede oppe ved kirken. Der er også folk andre steder, bliver der sagt i en megafon.

Det er starten. Nogle politifolk er klart påvirket af situationen, usikre, flakken med øjnene og på grådens rand nogle af dem.

Så bliver der råbt, at bussen er ved at køre, og nogen laver blokade længere nede ad Rantzausgade. Vi prøver at komme derned, men politiet har spærret af allerede. Men vi kan se, at der er en hel del folk, der sidder ned i Rantzausgade.

Så begynder nogle politifolk – jeg tror det er nogle andre politifolk – men de bliver rigtig hidsige og voldelige. Der bliver råbt: „Træk kniplerne. Træk stavene. Træk peberspray.“

Vi kan ikke se så meget, men vi kan høre, at det går voldsomt for sig. Vi går udenom politiet og nedad Åboulevarden, så vi kom foran bussen.

Det tager lang tid, før bussen kommer derned, for der er mange demonstranter efterhånden.

Vi sætter en ny barrikade op, og vi sidder måske i 10 rækker dér hvor bussen skal ud på Åboulevarden. Vi tænker: „10 rækker, det kan de ikke finde på at slå sig igennem.“ Vi er rigtig mange, ser det ud til.

Men så kommer de, og sprøjter alle folk med peberspray og begynder bare at slå. Folk holder sammen og forsøger at holde fast i lang tid. Men til sidst begynder den ene række efter den anden at give slip. Folk bliver trykket ned på jorden, får tæsk og i lang tid. Nogle får tæsk, når de rejser sig op. Det er meget voldsomt.

De begynder at slå på min sidemand og hiver nogen ind bag politikæderne. De begynder at anholde folk, så jeg

tænker: „Jeg skal væk herfra. Jeg skal ikke anholdes, jeg skal jo til festival dagen efter.“

På vejen væk får jeg to slag, et på skulderen og et i baghovedet. Det gør vildt ondt, og jeg var bange og sur. Bange for, at der var sket mig noget.

Det var hvad der skete.

Bagefter mødtes vi ved Kapelvejens Medborgerhus for at se på skaderne. Nogle bliver sprøjtet med anti-peberspray i øjnene. Der er mange der har fået peberspray.

Vi er mange på det tidspunkt, måske 600.

Var politiet truet på noget tidspunkt?

Overhovedet ikke. Kun på den måde, at de ikke kunne udføre deres ordrer. De havde svært ved at flytte folk, og der kom flere og flere til. Det er måske forklaringen på, at de vælger at slå sig igennem.

Men på intet tidspunkt er der politifolk, der er truet på nogen måde.

Demonstranterne var ikke voldelige?

På ingen måde. På trods af alle de tæsk var der en utrolig disciplin. Alle vidste, at den første sten der blev kastet ville blive brugt imod os.

Vi udgjorde på ingen måde nogen trussel.

Hvordan var stemningen bagefter? Bussen kommer jo igennem.

Nogle sagde, „kampen er ikke slut, før irakerne sidder i flyet“.

Vi vidste, at vi havde gang i noget stort. At det handlede om langt mere end de 500, der var der. Og det viste demonstrationen bagefter jo også. Det var den ene del.

Den anden del var mere individuelt. Hvor skræmmende det var at se den hær af magt, der var foran én, og som bare slog og slog på folk, som i virkeligheden blot var i gang med en politisk protest.

Så ser man det autoritære i vores stat tårne sig op og virkelig være skræmmende og ulækker. Hvis de kan finde på dette, så kan de finde på hvad som helst.

Flere dage bagefter var jeg meget påvirket. Det var nærmest traumatisk. Det var ikke bare slagene, men følelsen af afmagt.

Men du kom til festival dagen efter?

Det var at komme fra stenbroens rå gadekamp til hippy-happy-festival i skoven uden for Silkeborg.

Flere af os havde været med, så vi brugte et par dage på at organisere et støtte-arrangement. Der deltog 300, det var rigtig godt.

Kirkeasyl- demo i Århus

Efter politiets brutale natlige rydning af Brorsons Kirke, kom der hurtigt gang i en flok aktivister fra Århus.

Folk fra Enhedslisten og Kirkeasyl mødtes i løbet af formiddagen og på bare ganske få timer lykkedes det at få en række kendte politikere, musikere og en præst til at deltage i en demo om aftenen. På grund af den korte tidsfrist blev demoen udelukkende opreklameret via sms, facebook og mund til mund metoden.

Ikke desto mindre dukkede omkring 500 mennesker op om aftenen. Det var også glædeligt at se, at mange af deltagerne ikke var „the usual suspects“. Det tyder på, at en bred del af befolkningen nu for alvor mener, at regeringen og politiet er gået langt over stregen.

Det mener Socialdemokraternes top jo desværre ikke. Derfor var det meget positivt at se, den lokale LO-formand og byrådsmedlem for S, Hans Halvorsen, stille sig op og tale imod nattens aktion, regeringens uanstændige asylpolitik og faktisk også sin egen formand bl.a. med ord som „De siger, at vi skal følge loven. Men den lov, de siger, vi skal følge, det er VKO-flertallets lov. Det er ikke den lov, der gjaldt, i det solidariske Danmark, jeg voksede op i.“

Det var et udsagn, som folketingsmedlem Per Clausen fra Enhedslisten i sin udmærkede tale supplerede med: „Når uret bliver til ret, så kommer man ingen vegne med at henvise til reglerne. Når uret bliver ret, bliver modstand en pligt.“

Han påpegede desuden at det folketingsflertal, der har været med til at føre krig i Irak, er de samme forbrydere, der nu vil sende flygtningene tilbage til landet.

Lokal afdeling

Under demoen blev der annonceret opstartsmøde i den lokale afdeling af Kirkeasyl, og rigtig mange skrev sig i den forbindelse på maillisten.

Dette møde blev en stor succes, med ca. 40 deltagere – også denne gang med en stor andel, der ikke ellers er politisk aktive.

Forsamlingen nedsatte tre grupper, der skal tage sig af happening/aktioner, løbeseddeluddelinger og PR-arbejde. Dette sjældent sete politiske aktivitetsniveau giver trods de sørgelige omstændigheder mod og håb på, at der venter lysere tider forude.

AF DENNIS STRØM PETERSEN

Århus Protest mod nazi-vold

Natten til søndag den 23. august overfaldt nazisterne fra White Pride igen en ung mand.

Overfaldet skete ved Lilletorv i Århus midtby, gerningsmændene råbte „vi er White Pride“ og „vi dræber dig“ efter den unge mand. Han blev tildelt flere slag, fik flasker kastet efter sig og måtte med ambulance til skadestuen.

Mandag den 24. august samlede Antiracistisk Netværk Århus (ARN) ca. 100 mennesker på Lilletorv til en fredelig manifestation mod overfaldet. ARN vil fremover indkalde til sådanne markeringer dagen efter, eller snarest muligt efter, at et nazi overfald har fundet sted.

Agnes Holst, talsperson for ARN-Århus, udtaler: „Vi er overraskede over den fine opbakning, da mødet var indkaldt med under 24 timers varsel. Det må aldrig blive en vane med disse overfald – og vi kan slet ikke tie dem ihjel.“

Politiet anholdt 3 nazister, og en del af overfaldet blev fanget af overvågningskameraer.

Der har været mere ro i Århus den sidste tid, men så sent som i juni var der et grimt overfald i Mølleparken. Her gik en større gruppe fra White Pride til angreb på to tilfældige parkgæster.

Klimakrise og økonomisk krise

OMLÆG PRODUKTIONEN

Her midt i den økonomiske krise kunne det være rart, hvis denne var den eneste krise af betydning, som vi står overfor. Men den er som bekendt også galt med klimaet. Der udledes alt for meget CO₂, mere end jorden kan nå at optage. Konsekvensen er global opvarmning, i et katastrofalt omfang, inden for få årtier, hvis ikke der gøres noget nu.

Vores svar på dette er, at der skal ske en total omstilling til vedvarende CO₂-fri energi. En sådan massiv ændring af produktionsmåden er ikke set siden den industrielle revolution i 1800-tallet. Men det vil betyde skabelsen af et kæmpe antal nye arbejdspladser, både på verdensplan og i Danmark.

Netop arbejdspladser er det, der er brug for, så den økonomiske krise ikke går ud over de arbejdere og andre, der ikke har noget medansvar for et økonomisk system, der konstant kommer i krise eller en produktionsform, der ødelægger planeten.

Diverse forsøg på at mildne krisen ved at stimulere privat forbrug – SP-penge, renoveringspulje – vil ikke hjælpe i længden. En undersøgelse foretaget for LO's Ugebrevet A4 viser, at 55 pct. af renoveringspuljens 1,5 mia. kr. gik til byggeprojekter, der ville være udført alligevel. 24 pct. af de adspurgte ville gennemføre deres privatbyggeri delvist, kun 15 pct. ville ikke have bygget uden støttepengene.

Fejl og nyliberalisme

Men som så ofte før viser regeringens fejl og nyliberalisme en vej til bedre løsninger. Hvis de rent faktisk skulle driste sig til at lave offentlige investeringer, er der ingen grund til, at man ikke skulle prøve at slå to fluer med ét smæk.

Det er jo hovedrystende, i lyset af de nævnte kriser, at Vestas og andre firmaer får lov til at fyre folk, der opretholder en produktion, der kan være afgørende for at begynde omstillingen til vedvarende energi (eller en produktion der kan omstilles til samme).

Den massive indsats, der er brug for i forhold til klimaet, kan løse mange af de umiddelbare konsekvenser af den økonomiske krise.

Dette er en reel mulighed, bare tænk på diverse regeringers omstilling af produktionen under verdenskrigene. Nu vil vi bare kunne bruge produktionen til at redde mennesker fra økonomisk og klimamæssig ruin.

Klimatopmødet

Men det ovenstående eksempel med renoveringspuljen (og deres stadige trang til krigsførelse) viser også, at politikerne ikke handler hurtigt og effektivt nok, hvis ikke vi tvinger dem til at gøre det. Klimatopmødet i København i december kan blive et vendepunkt for et folkeligt pres, der kræver radikale og solidariske løsninger på kriserne.

Hvad der foregår inde på topmødet, vil med stor sikkerhed ikke løse klimaproblemerne. En stor sal fyldt med topfolk, der værdsætter marked og profit over et godt klima, vil skændes om kr. og øre, ikke om hvilke tiltag man kan tage nu og her for at redde klimaet.

Det er uden for mødet og i de kommende måneder, over hele landet, at vi skal opbygge vores „folkelige tvang“.

For det er der brug for.

Internationale aftaler om klima og økonomisk krise kunne skam være godt, men opnås ikke uden det solidariske og radikale input, som politikere og bosserne for de multinationale CO₂-syndere ikke vil levere.

Hvis vi et øjeblik forestiller os, at VK-politikerne ikke var så visionsløse, så ville der ikke være et bedre eksempel til efterfølgelse, end hvis Danmark op til klimatopmødet havde vedtaget den mest radikale omstillingsplan for vedvarende energi i verden.

Men når magthaverne ikke kan, så er det alle os andre, der må have visionerne. Alle lande kan i princippet påbegynde de nødvendige omstillinger selv. Men det sker ikke, uden at arbejderklassen, befolkningsflertallet, der har brug for jobs og et klima til den nuværende og næste generation, sætter sin magt igennem.

Ses vi i klimabevægelsen?

AF JESPER HØI KANNE

Vestas-besætter: „Vi har brug for et system, der bygger på folks behov“

Ian Terry, en af de yngste af de besættende Vestas-arbejdere, talte med Socialist Worker (Socialistisk Arbejderavis' søsteravis, red.) om sine erfaringer og hvilken retning, kampen nu skal bevæge sig i.

„Jeg ville gerne have vores besættelse til at skabe opmærksomhed, og det tror jeg, den gjorde. Når folk ikke handler, rykker tingene sig heller ikke.

Jeg har aldrig været aktivist. Jeg har arbejdet siden jeg var 16, men jeg kom hertil ud fra et miljømæssigt perspektiv. Jeg ville gerne have et „grønt job“.

Jeg har boet sammen med min bedstemor, siden jeg var meget ung og kunne ikke forvente, at hun betalte for mig, så jeg fik et arbejde umiddelbart efter skolen.

Det er vigtigt at uddanne sig, men det var ikke en mulighed for mig. Men jeg har lært så meget i de tre uger, der er gået. Jeg tror, det er det samme for alle – vores idéer udviklede sig hurtigt i spring.

Jeg mener, alle skal være i en fagforening. Ikke alle fagforeningsledere gør det, der er nødvendigt, men hvis man er medlem, kan man presse dem. Nogle virksomhedsledelser forbyder faglig organisering – men vi skal ignorere reglerne

og organisere alligevel.

I sidste ende er trusler ledelsens eneste værktøj. At holde sammen, at forsvare hinanden og drage cheferne til ansvar kan vinde over truslerne. Ellers vil de behandle én, som det passer dem.

Nøglen er at opmuntre folk til at tro på sig selv og tro på, at vi kan stå imod. Og folk holdt sammen og stod imod under besættelsen.

Før i tiden troede jeg ikke, at forandring kunne komme fra arbejdere.

Men denne her proces har bevist for mig, at hvis man står sammen kollektivt, så kan man inspirere andre folk til at gøre det samme.

Vi har brug for en massiv omfordeling af magten i samfundet. Folk bliver valgt, men spørger ikke til folks holdninger mellem valgene. Vi stemmer én gang hvert fjerde år, og så er det dét – og hvis vi er uenige med vores politikere, har vi ikke noget at skulle have sagt.

Regeringen burde fungere som et redskab for demokrati i stedet for at være en herskende magt.

Hver dag bliver folk påvirkede af de beslutninger, som politikere tager, uden at de har noget at skulle have sagt. Banker og regeringer dikterer, hvordan vi lever.

Før troede jeg, at det var en håbløs idé, at almindelige

mennesker kunne tage magten. Men nu mener jeg, at det er vigtigt, at vi ikke bare giver efter.

Så længe beslutninger er drevet af profit, er der ingen chance for, at der bliver gjort noget godt for folk og produceret det, folk har brug for.

Folkene på toppen, bankfolkene, parlamentsmedlemmerne, cheferne, de får alle fede tegnebøger – og det er måske godt for dem, men ikke for resten af os.

Nationalisering eller ekspropriation er stadig en mulighed for Vestas-fabrikken.

Regeringen kan påtage sig at redde arbejdspladserne og gøre noget for miljøet.

Erhvervslivet dikterer den måde, systemet fungerer på, men vi har brug for et system, der bygger på folks behov.

Jeg vil fortsætte med at opmuntre folk, der er i kamp. Selv når denne kamp er vundet, vil der være rigeligt med andre kampe.

Jeg mener ikke, det er hele svaret, at arbejdere besætter deres fabrik, men hvis det opmuntrer andre til at stå imod, er denne her kamp meget vigtig for alle.“

Lars Løkkes svar til de arbejdsløse:

MERE STATSSTØTTE TIL BANKER OG VIRKSOMHEDER

Arbejdsløsheden stiger til over 100.000, 6.400 mangler praktikplads, og 7.500 er ikke blevet optaget på universitet. Krisen er slået igennem i Danmark. Regeringen har givet milliarder til banker, uden at det har stoppet stigningen i arbejdsløsheden.

Nu prøver regeringen at lette på krisen ved at give penge til direkte virksomhederne. Dette sker i form af en kredittop på 5 mia. til eksportstøtte og risikovillig kapital. Risikovillig kapital betyder, at vores skattekrone bliver lånt ud til projekter, der er så usikre, at banker ikke vil røre ved dem. Hvis banker ikke tror på, at de kan få deres penge igen, er der ingen grund til at tro, at staten vil få sine penge igen.

Eksportstøtte betyder, at der gives penge til, at danske virksomheder kan sælge deres varer billigere i udlandet og dermed klare sig i konkurrencen. Der er ingen grund til, at vi betaler for billigere varer i udlandet, når der kunne skabes arbejdspladser ved at forbedre forholdene i Danmark, fx udbygning af uddannelsessystemet, så man kunne sikre praktik- og studiepladser til de næsten 14.000 unge, der mangler.

Når regeringen alligevel vælger at give pengene i krisepakkerne til banker og erhvervsliv, viser det, at de reelt ikke vil gøre noget for de arbejdsløse.

Den nyliberale ide om, hvordan arbejdsløshed skal fjernes, dominerer stadig. Hovedindholdet i disse ideer er, at

forholdene for de arbejdsløse skal forringes, og samtidig skal udbuddet af arbejdskraft øges så meget, at lønnen kan presse ned.

En lavere løn gør, at overskuddet for virksomhederne vokser – håbet er, at det så vil få virksomhederne til at udvide produktionen. Men for alle, der skal leve af deres løn, er det et uacceptabelt svar, især fordi det ofte vil kræve meget store lønnedgange.

Dette så vi tydeligt, da SAS ansatte accepterede at gå ned i løn, først 3 pct. så 7 pct., men ledelsen kom med yderligere krav om lønnedgang. På trods af at de ansatte har accepteret lønnedgang, har det ikke løst SAS's problemer.

Derfor fokuserer vi i dette nr. af Socialistisk Arbejderavis på nogle andre svar og på dem, der kæmper imod fyringer. Det gør vi, fordi regeringens svar på krisen er uacceptabel, mens fagforeningerne og Socialdemokratiets svar ikke er gode nok.

Vestas-arbejderne på Isle of White, der besatte deres fabrik, havde et svar – nationaliser fabrikken. De danske fagforeninger kunne lære noget af sådanne kampe.

Nationaliser Lindø

I midten af august offentliggjorde A.P. Møller-Mærsk, at Lindø værftet lukker. Dermed mister 2.500 deres job på selve værftet og næsten lige så mange, der arbejder for underleverandører til Lindø.

Politikernes svar er at opbygge et videns- og udviklingscenter på Lindø.

Jørgen Mads Clausen, der er direktør for Danfoss, er begejstret for ideen. Til Jyllandsposten siger han: „Bølgeenergi kan blive lige så stor som vindmølleindustrien. Vi mangler bare at udvikle den, og derfor har vi brug for et videnscenter. Det er en god idé at lave Lindø om til en legeplads for virksomheder. Men det er ikke løsningen på beskæftigelsesproblemet...“

Et forskningscenter på Lindø, hvor staten betaler for Danfoss' og andre store virksomheders produktudvikling, uden at det skaber de arbejdspladser, der er brug for, og uden at der er garanti for produktion af den vedvarende energi, er en dårlig løsning. Vestas, der er førende inden for den vindmølleindustri, som Jørgen Mads Clausen

beskriver som den store succes, har lige fyret 1900 i Nordeuropa.

Hvis vi både vil sikre arbejdspladser og produktion, er et forskningscenter godt, men ikke godt nok.

Der er brug for opbygning af en statslig produktion på Lindø. Lindø ville kunne producere skibe til opsætning af havvindmøller og tårne til vindmøller.

Klimaproblemerne er akutte, derfor er det for risikabelt at overlade produktionen af vedvarende energi til private, der kun producerer for at tjene penge. Hvis private kan tjene penge på at producere vindmølle-tårne på Lindø, så kan staten også, hvis ikke private kan, skal staten gøre det alligevel, fordi der er behov for vindmøller.

Derfor er der ingen grund til at vente på, om milliardærbrødrene Jens og Carsten Risvig Petersen gør alvor af deres meget opreklamerede planer om at producere vindmølle-tårne på det nuværende Lindø, staten skal påtage sig opgaven.

Kommentar:

Red miljøet og skab arbejde

Hvad der er galt? Det kræver intet geni at indse, at klimaforandringerne er en realitet og en af de største udfordringer, menneskeheden endnu har stået over for. For at imødegå disse udfordringer kræver det, at vi omorganiserer samfundet på ganske radikal vis, samt en enorm, og vigtigst af alt, kollektiv arbejdsindsats.

Man kan starte med at spørge sig selv: Hvad er der galt med verden?

Betraget ud fra en klimasocialistisk synsvinkel falder svarene prompte: Forbrændingen af en stadigt stigende mængde fossile brændstoffer, en latterligt lav energieffektivitet – hvilket kommer til udtryk i ubæredygtig produktion, produktion af overflødige varer i absurde mængder og en brug-og-smid-væk kultur – og sidst, men ikke mindst, kapitalismens manglende evne til at tilpasse sig den verden den eksisterer i og ødelægger.

Når økonomer siger, at kapitalismen er dynamisk, er det usandt. Både klimaforandringerne og den økonomiske krise var i højeste grad forudsigelige, men der er til dato ikke gjort noget for at imødegå klimaforandringerne, og reaktionerne på krisen kom faktisk for sent.

Hvad der må gøres

Stiller man sig demæst spørgsmålet: Hvad kan der så gøres? Også her falder svarene overraskende nemt.

De største forbrændere af fossile brændstoffer er elproduktion og transport. Vi bliver nødt til at se det i øjnene: forbrændingen af fossile brændstoffer skal ophøre mere eller mindre totalt! Det er trods alt civilisationens fremtid, vi taler om.

Der findes tre løsninger på det problem: Vedvarende energi, vedvarende energi og vedvarende energi.

Vi udnytter i dag kun en meget lille brøkdel af den energi, jorden modtager fra solen. Planter er meget bedre til at udnytte og binde energien fra solen end vores solceller. Disse kan derfor suppleres med biobrændsel, som selvfølgelig skal komme fra landbrugets affaldsprodukter og ikke fra fødevarer. Blot for at nævne en af kapitalismens seneste hjernedøde frembringelser. Fjernes den benzindrevne bil fra gaden, og jeg mener øjeblikkeligt, kan den erstattes med elbilen, som så kører på den CO₂-frie strøm. Den elektriske personbil er en realitet, og et gennembrud indenfor den tunge trafik er nært forestående.

Der skal ligeledes gøres noget ved energieffektiviteten. Produkter skal designes så de holder i meget længere tid, så produktionen af nye og lige så ringe brugsgenstande undgås. Det er kun inden for kapitalismens logik, at det kan betale sig med masseproduktion af varer af lav kvalitet frem for færre varer af god kvalitet.

Vi bliver også nødt til at rejse langt mere kollektivt, end vi gør i dag. De fleste ved, at lod man et helt togs

passagerer rejse individuelt i bil, så ville det samlede energiforbruget blive virkelig mange gange højere. Tager man det i betragtning, giver det lige pludselig meget lidt mening, at priserne for kollektiv transport er så høje, da de samlede omkostninger kun udgør en brøkdel.

Hvad der gør det muligt

For at klimaforandringerne kan imødegås, bliver vi som samlet menneskehed nødt til at føre vores civilisation videre fra det uholdbare niveau, vi befinder os på i øjeblikket. De ovennævnte tiltag er massive og vil ændre vores måde at leve på. Ikke til det værre, men til det bedre!

Det kræver dog en massiv arbejdsindsats. Sol-, vind- og biomasse-kraftværker, elbiler og – ja en hel ny bioindustri skal opbygges, videnskaben skal trænge frem i hidtil ukendte områder, og det nye samfund skal styres, drives og vedligeholdes. Der er nok at tage fat på.

Og det er så her, man tænker: Jamen hov hvis der er så meget, der skal gøres, hvorfor er arbejdsløshed så et problem verden over? Mine damer og herrer, endnu en af kapitalismens absurditeter.

At forandre vores civilisation er en opgave, der giver arbejde nok til alle, uafhængig af uddannelse og fagområde.

Så længe, der er penge i lortet, vil kapitalismen køre systemet videre som hidtil. Resultatet er i forvejen kendt: en klimatisk, økologisk og social apokalypse.

Socialismen giver svaret.

Når arbejderne i fællesskab bliver enige om, at nu skal der gøres noget, så vil det ske. For mennesker tænker sig om, det gør kapitalen ikke.

Når multinationale selskaber ikke længere tilbageholder patenter og blokerer for forskning og lovgivning, vil enorme vidensressourcer blive frigivet. Når skadelige elementer som Bjørn Lomborg ikke længere bliver forgyldt for at sige usandheder, vil snak blive til handling.

Den socialistiske revolution muliggør, at vi revolutionerer vores civilisation, så den ikke længere ødelægger jorden og dens klima.

Arbejdsmarkedskommissionen:

INEFFEKTIVT OG SKÆVT SU-FORSLAG

Men der er tværtimod udsigt til, at Arbejdsmarkedskommissionens bonusforslag vil føre til uoverlagte og forhastede studievalg og dermed forøge risikoen for studieskift og studietidsforlængelse. Ligesom kommissionens forslag om begrænsning af SU perioden for studerende, der påbegynder et studium senere end to år efter afslutning af kompetencegivende uddannelse formentlig vil tvinge studerende til øget erhvervsarbejde og dermed tværtimod vil modvirke målsætningen om at øge andelen af en ungdomsårgang, der gennemfører en videregående uddannelse.

Arbejdsmarkedskommissionens forslag om SU

I sin netop udgivne afsluttende redegørelse har Arbejdsmarkedskommissionen ikke blot kastet sig over arbejdsmarkeds- og socialpolitikens område, men har også „kloget sig“ på SU – og uddannelsespolitikens område. Desværre er disse sidste forslag ikke bedre end de arbejdsmarkeds- og socialpolitiske, der i forvejen i bund og grund er malplacerede og fejlagtige.

Uanset udsigten til dyb og langvarig krise og stor og stigende arbejdsløshed de næste 3 til 5 år ser Arbejdsmarkedskommissionen det som sin primære opgave at anvise, hvorledes forsyningen med arbejdskraft kan øges. Hermed mener kommissionen at kunne styrke de offentlige finanser. Det bekymrer i den forbindelse ikke kommissionen, at dens forslag så langt vi økonomisk kan se fremad skal realiseres under stor og stigende arbejdsløshed og derfor i stedet blot vil skabe øget arbejdsløshed.

Hvorfor de på ingen måde vil bidrage til øgede indtægter for staten, tværtimod.

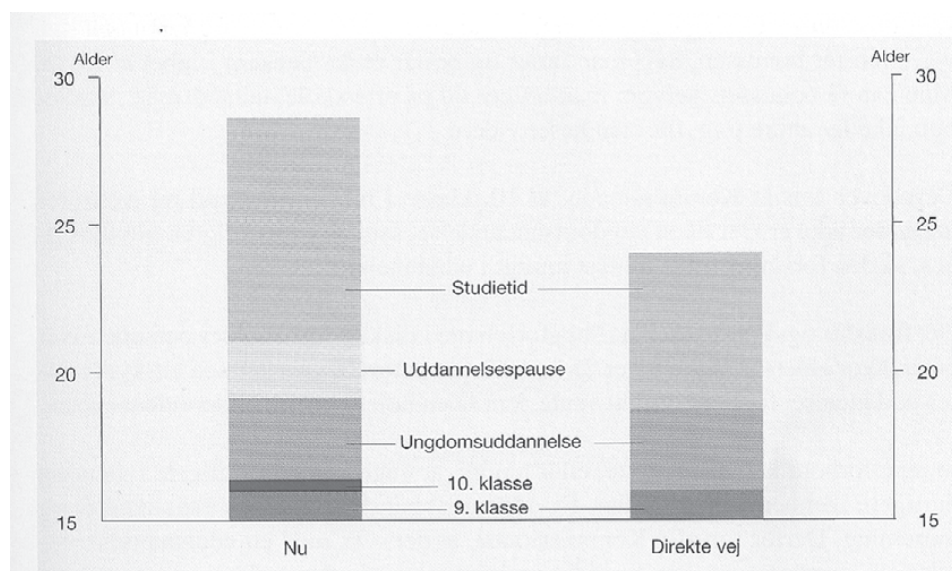
Øget arbejdskraftforsyning skal ifølge kommissionens grundlæggende set opnås ved: 1) At danskerne tvinges til at arbejde længere (gennem efterlønsindgreb), 2) Gennem at personer udenfor arbejdsmarkedet, herunder med reduceret arbejdsevne, presses tilbage på dette arbejdsmarked og 3) Gennem at uddannelsessøgende kommer hurtigere igennem uddannelsessystemet og dermed hurtigere ud på arbejdsmarkedet.

Vedrørende det sidste fremfører kommissionen, at danske studerende er for længe om dette – i gennemsnit 4,6 år i forhold til gennemførelsestiden, hvis de var gået den lige vej fra 9. klasse (se fig. 1)

Kommissionen stiller derfor to uddannelsespolitiske hovedforslag:

A) Studerende, der senest 3 år efter adgangsgivende eksamen består først års eksamener på en kompetencegivende uddannelse, skal have en skattefri bonus på 10.000 kr.

B) Unge, der starter senere end to år efter

Anm.: Figuren viser tal for 2007.
Kilde: UNI•C Statistik & Analyse.

Figur 1: Universitetsstuderende tidsforbrug fra 9. Klasse til candidateksamen

adgangsgivende eksamen, skal have begrænset deres SU til normeret studietid.

Utilstrækkelig tilgang til ungdoms- og videregående uddannelser

Der har i VK-regeringens tid været betydelige problemer med at opnå regeringens ellers i forbindelse med dens „globaliseringsprogram“ højt opreklamerede mål om „verdens bedste uddannelser“.

I denne forbindelse har regeringen et mål for de videregående uddannelser, der angiver at 50 pct. af en ungdomsårgang i 2015 skal tage en videregående uddannelse. Også her er der langt til opfyldelsen af målet. (se fig.2)

Tal for 2007 repræsenterer Arbejdsmarkedskommissionens skøn.

Der er således i forvejen betydelige problemer i uddannelsessystemet, som kalder på handling, hvis Danmark skal opnå det generelt højere uddannelsesniveau, som er forudsætningen for bevarelsen af den samfundsøkonomiske konkurrenceevne på længere sigt. Ikke mindst handler det tydeligvis om at få „intelligensreserverne“ med.

Begge Arbejdsmarkedskommissionens forslag vil imidlertid her ikke blot være ineffektive, både i forhold til kommissionens egen målsætning om hurtigere generelt hurtigere studieforløb og i forhold til målet om større uddannelsesstilgang. Dette hænger sammen med, at også Arbejdsmarkedskommissionens SU og uddannelsespolitiske forslag er socialt og uddannelsespolitiske skæve.

Og man må spørge sig selv, om dette

RESUME: Arbejdsmarkedskommissionen foreslår, at studerende, der senest 3 år efter adgangsgivende eksamen består først års eksamener på en kompetencegivende uddannelse, skal have en skattefri bonus på 10.000 kr. Endvidere foreslår kommissionen, at unge, der starter senere end to år efter adgangsgivende eksamen, skal have begrænset deres SU til normeret studietid. Arbejdsmarkedskommissionen angiver, at forslaget kan nedbringe det ekstra tidsforbrug i uddannelsessystemet med mellem ¼ og ½ år og øge beskæftigelsen med 4-8.000 personer og styrke de offentlige finanser med 1-2 mia. kr.

økonomisk velstillede. Her får de unge få økonomisk, moralsk og uddannelsesmæssig støtte hjemmefra og har dermed gode betingelser for at gå den lige vej og køre lige igennem.

Men det må vurderes i betydelig udstrækning allerede at være tilfældet, hvad angår disse unge, hvorfor Arbejdsmarkedskommissionens forslag altså vil belønne de i forvejen velfungerende og velkørende i uddannelsessystemet.

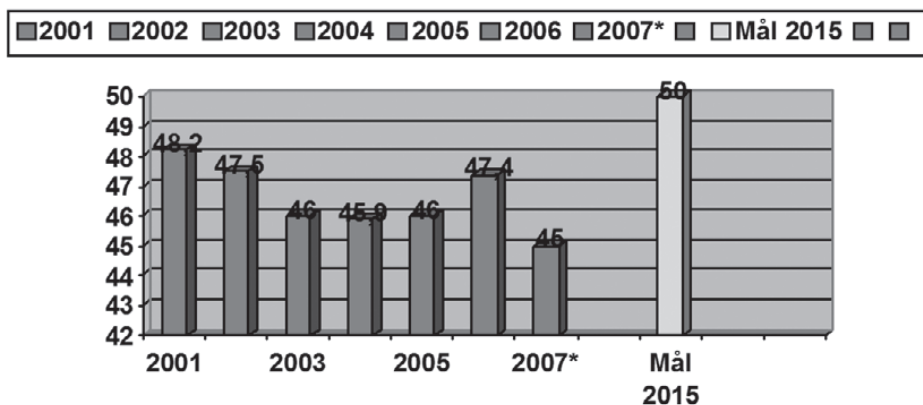
Dem, som vi skal have fat i, er tværtimod som nævnt „intelligensreserven“ – de unge, som kommer fra hjem uden videregående uddannelse og med ringere økonomisk støtteformåen til de unge. Det vil imidlertid ofte være disse unge, som enten helt opgiver videregående uddannelse eller i givet tilfælde behøver længere tilløb og afklaring før studieopbegyndelse og tilmed behøver tid til at prøve sig frem og skifte studium.

Det er over for „reserverne“, at kræfterne og de økonomiske midler skal sættes ind, hvis vi øge tilgangen til videregående studier. At give den ovennævnte præmie vil imidlertid næppe spille nogen særlig rolle for denne type unge: Her vil det afhænge af modenhed, afklaring og en vis forudgående egen indtjening, der vil være bestemmende for om og hvor hurtigt man starter på studie og hvor meget man skifter. En evt. bonus kommer i anden række.

Disse unge hjælper Arbejdsmarkedskommissionens forslag således næppe. Tværtimod er der betydelig risiko for, at man herved presser unge til at foretage uovervejede og forhastede uddannelsesvalg med efterfølgende risiko for studieskift og/eller studiestop. Forslaget må i henseende hertil kalde uddannelsespolitisk fejlagtigt og skævt.

Begrænsning af SU til normeret studietid ved senere studiestart

Samme gælder forslaget om, at unge, der starter senere end to år efter adgangsgivende eksamen, skal have begrænset deres SU til normeret studietid. Kan de ikke overholde studietiden, kan de tage lån.

Figur 2: Andel af ungdomsårgang med videregående uddannelse

Arbejdsmarkedskommissionen

Regeringen er bange

Claus Hjort aflyser altså ikke de planlagte angreb på en række faglige og sociale rettigheder – han udsætter dem blot

Her gælder i endnu større udstrækning, at forslaget er uddannelsespolitisk og socialt skævt.

Igen må der tages udgangspunkt i, at det er de unge med dårligst uddannelsesforudsætninger hjemmefra, som ofte både vil have et langt tilløb til at studere, men som herefter nok også ofte vil have et mere vanskeligt studieforløb med mere erhvervsarbejde, længere studietider, evt. studieskift og senere afslutning.

Her er forslagets socialt og uddannelsespolitisk skæve karakter endnu tydeligere. I dag har studerende muligheden for at opnå SU et år efter normeret tid. Ved at fratage unge med senere påbegyndelse af studier denne mulighed, vil man efter al sandsynlighed tvinge dem til en større grad af erhvervsarbejde og dermed alene opnå studietidsforlængelse og ikke forkortelse i forhold til i dag.

Ligesom risikoen for, at flere af disse unge slet ikke går i gang eller dropper ud til sidst ikke kan afvises.

Positive effekter i den tomme luft

Arbejdsmarkedskommissionen har angivet, at forslaget kan nedbringe det ekstra tidsforbrug i uddannelsessystemet med mellem ¼ og ½ år og øge beskæftigelsen med 4-8.000 personer og styrke de offentlige finanser med 1-2 mia. kr.

Som det er fremgået er der imidlertid i allerhøjeste grad grund til at tage disse skøn med mere end et gran salt. Der er næppe reelt udsigt til sådanne effekter.

Hvad værre er, er der tværtimod udsigt til, at Arbejdsmarkedskommissionens bonusforslag vil føre til uoverlagte og forhastede studievalg og dermed forøge risikoen for studieskift og studietidsforlængelse.

Ligesom kommissionens forslag om begrænsning af SU perioden for studerende, der påbegynder et studium senere end to år efter afslutning af kompetencegivende uddannelse formentlig formentlig vil tvinge studerende til øget erhvervsarbejde og dermed tværtimod vil modvirke målsætningen om at øge andelen af en ungdomsårgang, der gennemfører en videregående uddannelse.

HENRIK HERLØV LUND
(SE FLERE ANALYSER PÅ:
WWW.HENRIKHERLOEVLUND.DK)

De værste angreb på understøttelsen, efterlønnen og SU'en er afværget i første omgang. Men det er kun en stakket frist, hvis ikke, studerende og arbejdere i fælles kamp får fejet Lars Løkke og hans liberale politik af minister-taburetterne.

I midten af august fremlagde Arbejdsmarkedskommissionen sit udspil til, hvordan virksomhedsejere og aktie-spekulanter bedst muligt skaber et arbejdsmarked, hvor de for alvor kan tjene penge.

Selv om kommissionen er nedsat af den borgerlige regering med støtte fra Dansk Folkeparti, og selv om Arbejdsmarkedskommissionen nøje fremlagde de forslag, regeringen allerhelst ville have, så var regeringens ideologiske chef, finansminister Claus Hjort Frederiksen, hurtigt ude for at slå koldt vand i blodet.

milliarder af kroner til at understøtte hele det uansvarlige danske bankvæsen, som i jagten på hurtige penge har spillet roulette med kundernes penge.

Sjovt nok svarer det underskud, som regeringen forventer at få på statsfinanserne næste år – 86,3 milliarder kroner, – næsten til det beløb, staten har foræret til bankerne i Bankpakke I. Senere vedtog regeringen så Bankpakke II, som kan komme til at koste op mod 350 milliarder kroner, hvis det går galt.

Tre muligheder

Udmeldingen fra Claus Hjort Frederiksen, om at Arbejdsmarkedskommissionens forslag vil blive trukket frem af skuffen ved en senere lejlighed, gør det heldigvis tydeligt for folk, som ønsker en helt anden måde at løse de økonomiske problemerne på.

For reelt er der kun tre muligheder:

Enten at ønske at krisen fortsætter – med øget arbejdsløshed og social armod for mange familier – og med udsigt til endnu større fattigdom rundt omkring i verden. Og hvor arbejdsgiverne konstant presser på for at få sat lønningerne ned.

Den anden mulighed er at ønske at krisen hurtigt overstås. Og så er det Claus Hjort Frederiksen er klar til at gennemfører forslagene om, at unge under 30 skal på halve dagpenge efter et halvt års arbejdsløshed, En halvering af dagpengeperioden fra fire til to år for alle, forhøjet kontingent til efterlønnen, samt en radikal omlægning af SU-reglerne, som bl.a. betyder at man kun kan få SU til den normerede studietid, hvis man starter på en uddannelse senere end to efter man har afsluttet en adgangsgivende eksamen.

Den tredje og sidste mulighed er at sige nej til krise og ikke-krise med en borgerlig regering ved regeringsmagten.

Thorning og Søvnal

Spørgsmålet er så, om Helle Thorning og Villy Søvnal kan sikre en anden politik. Og der er god grund til at tvivle.

Indtil videre har SF's ambitioner om at komme i regering sendt partiet på en lang rejse mod højre. På flygtninge- og indvandrer-området langt til højre for Det radikale Venstre.

Skal den borgerlige regerings politik stoppes kræver det derfor en stor, aktiv indsats fra de arbejdere, pensionister og studerende, der vil en anden vej.

Men det kræver også, at Enhedslisten bliver i stand til fremstå som et troværdigt alternativ for folk, som ønsker anstændighed og social og økonomisk sikkerhed for almindelige mennesker.

Enhedslisten har en kæmpe-opgave foran sig.

„Vi må lige vente lidt med halveringen af dagpengeperioden, afvikling af efterlønsordningen og opstramninger i førtidspensionen til efter krisen“, lød den første melding fra regeringen.

Claus Hjort aflyser altså ikke de planlagte angreb på en række faglige og sociale rettigheder – han udsætter dem blot.

Hunderædde

Regeringens forsigtighed skyldes én ting: De er hunderædde for at miste deres minister-gage.

Og de har ikke brug for at provokere store dele af studenter- og arbejderbevægelsen ved at svinge pisker hårdt over dem i en periode, hvor de samtidigt forærer milliarder af kroner til de rigeste gennem skattelettelser – og samtidigt med at regeringen forærer

AF POUL ERIK KRISTENSEN

Atter fyldtes gader over hele Egyptens med demonstranter, da tjenestemænd, tekstil- og postarbejdere i august gik ud i en strejkebølge. Anne Alexander rapporterer om, hvordan deres krav hurtigt forøgede den politiske spænding.

Ny strejkebølge ryster Egypten

Skatteopkrævere (opkræver ejendoms-skat) fra hele Egypten samledes på Hussein Hegazy-gaden i det centrale Cairo den 11. august for at strejke i protest mod, at finansministeren nægtede at respektere en nyligt indgået aftale om at oprette en velfærdsfond.

Omkring 2.000 strejkende skatteopkrævere fyldte gaden – med råb, viftende skilte og med trommer. Kvindelige aktivister, hvoraf nogle bar niqab-slør for ansigtet, ledede råbene. Mange, som Madeeha fra Cairo, havde taget deres børn med til demonstrationen. „De skal vide, at deres mor sveder for at skaffe mad på bordet,“ fortalte hun til avisen Al-Masry al-Youm.

I slutningen af juli indvilgede ministeren i at betale de ansatte i ejendomsskatte-departementet en samlet pensionssum svarende til 110 måneders løn. Denne velfærdsfond skulle administreres af den uafhængige fagforening, RETA, som repræsenterer flertallet af skatteopkrævere.

Men få dage senere løb finansminister Yusuf Butrus Ghali fra aftalen og satte i stedet den korrupte, regeringsstøttede fagforening for bank-, forsikrings- og finans-arbejdere til at administrere fonden. Uafhængige fagforeningsaktivister reagerede hurtigt med at organisere nationale protester, og 11. august var de i strejke.

De uafhængige fagforeninger har dybe rødder i kampen. I december 2007 besatte strejkende skatteopkrævere Hussein Hegazy-gaden i 12 dage og vandt en lønstigning på 32,5 pct.

Deres strejkekomiteer blev grundstenen til Egyptens første uafhængige fagforening siden 1950'erne. Fagforeningen har nu opbakning fra 40.000 ud af 55.000 ansatte ved ejendomsskatte-departementet – på trods af en ondskabsfuld skræmmekampagne fra de regeringsstøttede fagforeninger.

De strejkende i Hussein Hegazy-gaden stemte for at hæve deres aktion sent om aftenen tirsdag den 11. august, mens ledende fagforeningsaktivister påbegyndte forhandlinger med regeringen, men kampagnen vil fortsætte.

Åbne konfrontationer

Skatteopkræverne er ikke alene. Gennem de seneste uger har tusindvis af arbejders ulmende vrede endnu en gang udviklet sig til åbne konfrontationer med staten og arbejdsgiverne.

Postarbejdernes konflikt om løn og nye arbejdsforhold tog et skridt fremad den 20/7 med en stor protest foran det nationale postvæsenes hovedkvarter i Cairo.

Samtidig tekstil-branchen, „i brand“ med strejker, ifølge bloggen og aktivisten, Hossam el-Hamalawy. Selv eksperter ansat i justitsministeriet har taget taktikker som sit-ins og strejker i brug. Tidligere i august måned har 1.500 af dem været samlet foran ministeriets bygninger for at kræve jobsikkerhed.

Stigende arbejdsløshed i den private sektor pga. den økonomiske verdenskrise er en del af forklaringen på den seneste bølge af strejker, ifølge en rapport fra Center for Trade Union and Workers Services (CTUWS).

Arbejdere i den private sektor er lettere at slippe af med end deres kolleger i den offentlige sektor, da færre af dem har kontrakter eller nogen form for formel jobsikkerhed. QIZ-eksport-zonerne er særligt beryggede for deres horrible arbejdsforhold og mangel på arbejderbeskyttelse. Fabrikker i disse zoner kan eksportere til USA uden at betale told – så længe deres slutprodukter indeholder mindst 10,5 pct. israelske materialer.

Den lange strejke på Tanta Flax and Oil kan måske vise sig at være en ny taktik fra de regerings-kontrollerede officielle fagforeningers side, som rejser nye udfordringer for arbejderbevægelsen.

Selskabet blev privatiseret i 2005 og solgt til en saudisk investor. Siden da er arbejdsforholdene ifølge arbejderne blevet forværret, lønnen bliver udbetalt meget sent og ni fagforeningsaktivister er blevet fyret.

Opbakning

For første gang under den nuværende

strejkebølge – og stort set første gang siden 1950'erne – støttede General Union of Textile Workers (GUTW) i starten officielt arbejderne aktion og udbetalte endda strejke-understøttelse.

Den regerings-kontrollerede fagforening har voldsomt modsat sig næsten enhver anden strejke fra tekstilarbejdernes side, hvilket provokerede arbejderne på Indorama-fabrikken i Shibin al-Kom til at gå i parade med en kiste med GUTW-formandens navn under strejken i 2007. Tusinder meldte sig ud af GUTW i Mahalla al-Kubra.

Hisham Fu'ad fra Center for Socialistiske Studier mener imidlertid, at ingen skal bilde sig ind, at formanden for GUTW, Sa'id al-Gohary, pludselig har skiftet holdning. „Skruerbrækker-fagforeningen ønsker blot at kontrollere arbejderne ved at lade, som om de leder bevægelsen, eller de håber at forbedre deres image i og uden for Egypten,“ siger han.

Efter over 70 dages strejke instruerede Al-Gohary den 9. august den lokale fagforeningskomité om at stoppe sin aktion efter mindre indrømmelser vedrørende udbetaling af tillæg.

Aktivister på fabrikken afviste dette ultimatum og svor at fortsætte. De organiserede en blokade, som udviklede sig til en blokade af den nærliggende motorvej, da uropolitiet provokerede de forsamlede.

For Hisham Fu'ad er Tanta Flax and Oil dobbelt vigtig, fordi arbejderne er gået „fra delvist økonomiske krav til det meget politiske spørgsmål om at opfordre til nationalisering af deres virksomhed. Arbejderne er således gået fra at have båret billeder af Mubarak til at angribe regeringen.“

Arbejdernes villighed til at sætte sig op mod funktionærerne fra de regerings-kontrollerede fagforeninger og fortsætte strejken er også et vigtigt eksempel, fordi det fastslår, at det er guldplansk-aktivisterne, der står i spidsen for konflikten.

Forsøg fra fagforeningsbureaukraterne på at afspore strejker ved at tilbyde „støtte“ kan imidlertid blive mere almindeligt fremover.

Arbejder-advokaten Haitham Muhamadain fortalte tilbage i maj journalister, at lederne af den officielle Egyptian Trade Union Federation har vedtaget en ny politik, som handler om at bakke op om mindre strejker.

Undertrykkelse

Uafhængige fagforeningsaktivister er gennem de seneste to uger kommet under et intenst pres fra statens, arbejdsgivernes og de regeringskontrollerede fagforeningers side. To arbejdere fra Abul Sabae tekstilfabrikken i Mahalla al-Kubra blev arresteret 2. august på, hvad uafhængige fagforeningsaktivister kalder opdagede anklager.

Kilder tæt på Fælleskomiteen til Forsvar for Postarbejdernes Rettigheder, som har ledet postarbejdernes kampagne for bedre løn- og arbejdsforhold, siger, at én af komiteens centrale aktivister for nylig er blevet arresteret efter anklager om at „ophidse til strejker“.

En strejke blandt arbejderne på en kunstgødningsfabrik i Suez blev suspenderet 2. august efter pres fra politiet. Ifølge en protest-erklæring udsendt af Center for Socialistiske Studier i Cairo bestormede vogne med uropoliti fabrikken for at bane vej gennem blokadevakterne ved porten for en håndfuld skruebrækkere.

Trods denne undertrykkelse har arbejderne styrket forbindelserne mellem deres kampe. Postarbejderne forsøger at sprede succes for skatteopkrævernes fagforening til nye områder. International solidaritet har også spillet en vigtig rolle ved at opmuntre strejkende arbejdere til at fortsætte kampen for at opbygge uafhængige fagforeninger.

OVERSAT FRA SOCIALIST WORKER NR. 2165

Støttemeddelelser til skatteopkræverne sendes hurtigst muligt til: reta.union@gmail.com

ISU Forum GUIDE TIL KLIMATOPMØDET

- Hvorfor er klimaet i fare og hvad er konsekvenserne?

Hvad sker der på topmødet – og uden for? Hvordan kan vi påvirke topmødet?

Det er nogle af de spørgsmål, vi sætter til debat på ISU Forum i september. ISU Forum er åbent for alle interesserede – kom og diskutér hvordan socialister og klima-aktivister kan gøre en forskel.

København

Torsdag den 24. september kl. 19.00 i Støberiet/Blågården, Blågårds Plads, Nørrebro Odense

Tirsdag den 29. september, kl. 19.00 i Ungdomshuset, Nørregade 60 i Odense

Århus

Tirsdag den 15. september, kl. 19.30 i Studenternes Hus, mødelokale 2.2, Nordre Ringgade 3, Århus

KLIMA, KRISE OG KRIG - HVORDAN HÆNGER DET SAMMEN?

Paneldebat kl. 11-13

Mikael Nyberg (kapitalen.com)

+ Knud Vilby (Global vækst - Globale kriser)

+ Sofie Boel (KlimaXmm)

Tamra & Noah Rosanes - Anne Marie Helger

- Babak Vakili - Arne Würzler - Jesper Klein -

Søren Korshøj - Folkets Hus Spillefolk

- Impuls trio - TJUNATRIX - Leif Monnerup

- Per Warming - Open Peace Mic - Fredsvagt - workshops, film, boder, dans og meget andet.

andresen design

Kalender - Møder - Debat

ISU-KØBENHAVN

Møderne foregår torsdage kl. 19 i Støberiet/Blågården, Blågårds Plads, Nørrebro
3. sep.: Kampen imod fyringer
10. sep.: Løn pris og profit
17. sep.: 20 år for murens fald
24. sep.: ISU forum: Klimatopmødet

Email: isu@socialister.dk

ISU-ÅRHUS

Møderne foregår tirsdage kl. 19.30 i Studenternes Hus, mødelokale 2.2, Nordre Ringgade 3, Århus
1. sep.: Nepal - monarki, maoister og demokrati
15. sep.: ISU forum: Klimatopmødet

Kontakt Mikkel på telefon 40465752 for info vedr. sted.

ISU-ODENSE

Møderne foregår tirsdage kl. 19 i Ungdomshuset, Nørregade 60 i Odense

1. sep.: Er menneskets natur en hindring for socialisme

15. sep.: Hvad er alternativet til krise og arbejdsløshed?

29. sep.: ISU forum: Klimatopmødet

ISU-RUC

Mere info: Kontakt Alexander på telefon 20686026

ISU-AALBORG

Kontakt Niels på telefon 5121 7261 for yderligere information om sted.

ISU-SILKEBORG

Møder afholdes hver anden tirsdag i ulige uger, kl. 19.30 på Silkeborgs Medborgerhus
Mere info: Kontakt Poul Erik, 26 29 13 41

Modstand.org
Bøger til antikapitalister & socialister

Her står ISU

Vi lever i en verden hvor vi dagligt er vidner til kapitalismens barbari.

Halvdelen af jordens befolkning lever for under 2\$ om dagen, mens 67 % af verdens værdier ejes af 2 %... Krige bliver startet, lande besat og befolkninger undertrykt, hvis det kan give adgang til olie, markedsandele og billig arbejdskraft.

Men vi lever også i en verden hvor millioner verden over går i protest og kamp for en bedre verden under overskriften "En anden verden er mulig". Denne globale bevægelse giver håb og mulighed for at skabe en bedre verden, og derfor er vi som socialister i spidsen for at opbygge den.

FOR SOCIALISME

I ISU tror vi ikke på at det kapitalistiske system kan lappes - problemerne skyldes ikke fejl eller dumme politikere – men at et lille mindretal sidder på den økonomiske magt og reelt bestemmer over samfundet, hvem der skal fyres, hvad der skal produceres, hvor mange der skal være i klasserne og hvad vi skal lære, etc. Derfor skal hele systemet afskaffes og erstattes af et socialistisk samfund...

FOR INTERNATIONALISME OG IMOD RACISME, SEXISME, OG UNDERTRYKELSE

...Vi er for åbne grænser og solidaritet med arbejdere over hele verden. Vi vender os imod racisme, diskriminering af asylansøgere, flygtninge, homoseksuelle eller religiøse grupper. Vi støtter muslimer, sorte eller andre undertrykte grupper i deres kamp for lige rettigheder. Og vi støtter alle nationale befrielsesbevægelser der kæmper imod imperialismen, som fx i Irak og Palæstina.

FOR EN STYRKET VENSTREFLØJ

...ISU arbejder for at organisere det stærkeste modsvar. Det gør vi ved at være aktive medlemmer af Enhedslisten, hvor vi sammen med tusinder andre giver magten organiseret modstand. ISU vil skærpe Enhedslistens antikapitalistiske profil og styrke den aktivistiske deltagelse i bevægelsen... Et revolutionært parti er nødvendigt for at styrke bevægelsen, og hjælpe aktivisterne med de ideer, argumenter og strategier der gør os i stand til helt at omstyrte kapitalismen...

FOR EN STYRKET BEVÆGELSE

Protesterne mod Irak-krigen i 2003 viste endnu engang, at vejen til at udfordre magten, går gennem de manges aktivitet. Derfor er vi som socialister en del af de brede protester mod krig, racisme, nedskæringer og asociale angreb på uddannelse og velfærd, og for at forsvare Christiania... flertallet må lave revolution, så vi kan få et helt anderledes samfund, hvor mennesker og miljø kommer før profit - og i vores øjne kan det ikke gå hurtigt nok!

Læs hele ISUs grundlag „Her står ISU“ på www.socialister.dk

Meld dig ind i ISU

Jeg vil vide mere om Internationale Socialisters Ungdom

Jeg vil melde mig ind i Internationale Socialisters Ungdom

Navn:

Adresse:

Postnr./By:

Tlf.nr:

Sendes til: ISU, H C Ørsteds Vej Posthus, H C Ørsteds Vej 54, 1879 Frederiksbjerg C, tlf: 35 35 76 03

Socialistisk Arbejderavis

Klimatopmøde for folket

Op til klimatopmødet i december vil verdens ledere fortælle verdens befolkning, at de har en plan for at afværge klimatruslen. Men det har de ikke.

En lang række organisationer har sat sig for at mobilisere „alle os andre“. Du kan være med til at sætte magthaverne under pres.

Vi kan lige så godt se det i øjnene: Klimatopmødet til december i København vil ikke komme med løsninger, der kan afværge klimatruslen.

Ganske vist er der repræsentanter for mange fattige lande, som vil blive hårdt ramt af klimatruslen. Og fra en lang række grønne organisationer og fagforeninger.

Men de store landes magthavere vil sætte bremsen i for ethvert forsøg på at finde ambitiøse løsninger – eller løsninger som er globalt og socialt retfærdige. De bekymrer sig langt mere om de skrantende profitter i fx bilindustrien end om at redde klodens

klima.

Lobbyisterne

Skulle en enkelt politiker blive grebet af den historiske stemning på topmødet, så træder lobbyisterne til. Tusindvis af lobbyister fra verdens største virksomheder står parat til at minde politikerne om, hvordan prioriteringerne skal være.

De kommer fx fra verdens 10 største multinationale selskaber. Den største er Wal-Mart, en gigantisk amerikansk supermarkedskæde, som har millioner af parkeringspladser og hundredtusindvis af lastbiler kørende i døgn drift. De lever simpelthen af at udlede CO2.

Det samme gør de næste 9 på listen: 6 olieselskaber og 3 bil-koncerner. De har magt, og de kan ikke leve med begrænsninger i deres CO2-udledning.

Fra Danmark kommer lobbyister fra A.P.

Møller/Mærsk – Danmarks absolut største og mest magtfulde multinationale selskab. De har supermarkeder, olie i Nordsøen og verdens største tankskibsflåde – og udleder tonsvis af CO2 hver eneste time.

DONG er der også – de bygger fortsat kulkraftværker. Og så er der Dansk Industri, Landbrugsrådet og alle de andre.

Løsninger i 2050

Hvis du stadig drømmer om, at topmødet vil løse noget som helst, så glem det.

Obama, Merkel og Connie Hedegaard vil snakke om, hvad de vil gøre i 2050 – hvor de ikke længere har ansvar. Ingen af dem vil gøre noget seriøst i 2009, 2010, 2011 osv. – hvor det for alvor ville gøre en forskel.

Derfor skal vi ikke kun forberede os på at mobilisere et massivt folkeligt pres op til topmødet. Vi skal først og fremmest forberede os på kampen efter topmødet.

De næste 3 måneders mediefokus på klimaet giver os chancen for at komme ud til alle dem, der er bekymret om klimatruslen.

Mange er fanget i Connie H's budskab om, at det hele handler om, at vi hver især lever mere CO2-rigtigt. Det budskab gør folk afmægtige – og løser ikke rigtigt noget.

Derimod handler det om kollektiv kamp for samfundsmæssige løsninger: Vedvarende energi i stedet for kulkraftværker. Billig og effektiv kollektiv trafik i stedet for millioner af privatbiler. Økologisk landbrug i stedet for agro-business.

Vi skal have venner, skolekammerater og kolleger med ud på gaden, skoler og arbejdspladser de næste 3 måneder.

Hvis vi gør det, kan vi stå med en stor og levende klimabevægelse efter topmødet. Der hvor vi for alvor skal presse politikerne og de multinationale.

Bliv aktiv lokalt

„Vi arbejder på, at der kommer lokale mobiliseringsgrupper i alle københavnske bydele, i alle provinsbyer, på universiteter osv.“ fortæller Jørn Andersen fra 12. december-initiativet.

Initiativet arrangerer en stor folkelig demonstration 12. december fra det centrale København til Bella Center, hvor topmødet foregår. Initiativet består af en bred vifte af miljø- og klimaorganisationer, fagforeninger, politiske og mange andre.

Der vil være lokale demonstrationer i provinsen 5. december, så folk kan deltage i København ugen efter.

Se mere på 12dec09.dk og tilmeld dig maillisten, så du er opdateret på, hvad der foregår.

Ud på gaden

„Demonstrationen er tænkt som en familievenlig demonstration, hvor man kan deltage, uanset om man har hanekam eller jakkesæt,“ siger Jørn Andersen. „Den er både for pensionister og folk med barnevogne.“

„Men demonstrationen skaber ikke sig selv. Vi skal ud til folk lokalt og fortælle om den.“

Her kan du gøre en forskel. Det er ikke svært. 3-5 mennesker kan

starte med at gå på gaden med løbesedler for demonstrationen. Få folk til at skrive sig på aktivlister og maillister, og snart er I 10-15. Hold jævnligt møder for aktive, så alle kan bidrage med gode ideer.

Kontakt 12. december-initiativet – info@12dec09.dk – og find ud af, om der foregår noget i dit lokalområde. Og få kontakt med andre, som vil gøre noget lokalt for at mobilisere op til topmødet.

Møder i Århus og København

Århus: 9. september kl. 19 i Det grønne kontorhus, Dannebrogsgade 8a.

Her vil man planlægge demonstration i

Århus 5. dec. samt fælles transport til København 12. dec.

København: 23. september i Demokratihuset, Valdemarsgade 4, Vesterbro

Forberedelses- og mobiliseringsmøde til demonstrationen 12. dec. Kom og vær med.

Se mere om aktiviteter på 12dec09.dk/aktiv/

Hvad siger videnskaben?

For kun et par år siden ville politikerne helst ikke høre om rapporterne fra FN's klimapanel. I dag klynger de sig til dem.

Det er et paradoks, men årsagen er enkel: Forudsigelserne fra FN's klimapanel, IPCC, er allerede nu ved at blive overgået af virkeligheden.

For kun godt 2 år siden forudsagde IPCC, at Nordpolen risikerede at blive isfri om sommeren inden år 2100. Nu mener nogle forskere, at det vil ske allerede i 2015, andre lidt senere. Alle er enige om, at det går langt hurtigere end forventet.

Tikkende bomber

Det, som FN's klimapanel ikke har taget højde for, er de selvforstærkende feedback-effekter. Nogle af dem er tikkende bomber, der kun venter på at eksplodere.

En af dem er albedo-effekten: Når fx isen smelter på polerne, på Grønland og i Himalayas bjerge, skifter

overfladen fra næsten hvid til langt mørkere. Så optager overfladen mere solvarme, og den globale opvarmning forstærkes, efterhånden som isen smelter.

Endnu værre er de enorme mængder af metan, der ligger nedfrosset i Sibiriens og Canadas store tundra-områder. De ligger kun få hundrede kilometer fra den nordpol, som er ved at blive varmere.

Når varmen spredes til tundraen, vil metan – en mange gange kraftigere drivhusgas end CO2 – blive frigivet i enorme mængder. Effekten vurderes at være 4-5 gange kraftigere end den samlede CO2-udledning siden 1850!

Konklusionen er enkel: Det er uinteressant, hvad politikerne vil gøre i 2050. Det er i 2009, 2010, 2011 der skal handles, hvis katastrofen skal afværges.

Læs rapporten på climatesafety.org – den er på engelsk, men er skrevet ret pædagogisk og med mange illustrationer.

Shut it down

Knap 100 aktive deltog i det første infomøde i Shut it down-initiativet.

Den 26. september vil de ved en civil ulydighedsaktion lukke et kulkraftværk. Aktionen skal lukke værket for at sende et signal til politikernes klimatopmøde i København i december 2009 om, at der ikke længere er tid til snak og hensigts erklæringer, hvis klimaet skal reddes.

Aktionen skal kræve handling af politikerne, men den skal samtidig være et opråb til verdens befolkning om, at vi bliver nødt til at handle selv – sammen!

Følg med på shutitdown.dk